

Bemærkninger til forslaget

Ifølge Energistyrelsens beregninger går op mod 50 pct. af det samlede danske energiforbrug til opvarmning, ventilation og lys i bygninger, og det anslås (DTU), at Danmark årligt mister 18 mia. kr. som følge af unødigt energiforbrug. Det vil derfor både økonomisk og miljømæssigt være oplagt at søge at reducere bygningers energiforbrug. Samtidig vil energirigtig renovering forbedre indeklimaet i boliger og på arbejdspladser.

Med dette beslutningsforslag tages fat på de offentlige bygninger. De er generelt i dårlig stand, fordi skiftende regeringer har sparet på og opfordret eller tvunget kommuner og amter/regioner til at spare på renovering og vedligeholdelse. Hertil kommer, at mange bygninger er fra 1970'erne og derfor har en alder, hvor de trænger til en grundig renovering.

Når bygningerne alligevel skal renoveres helt eller delvis, er det særlig fordelagtigt også at sørge for, at denne renovering bliver energirigtig. Det vil sige, at der bliver isoleret, brugt energiruder, skiftet til lavenergibelysning og overvejet brug af vedvarende energi. Der er f.eks. mange offentlige bygninger, der har et tag af en sådan størrelse, at solvarme og måske også solceller bliver interessante.

Med beslutningsforslaget lægges op til, at ejerne af offentlige bygninger snarest skal gennemgå bygningsplanen for bygningen. I de fleste tilfælde vil det vise sig at være nødvendigt og/eller økonomisk fordelagtigt at renovere bygningerne, og det skal så ske inden for 10 år efter en nærmere fastlagt plan. Der kan naturligvis være enkelte bygninger, der er i så god stand, at der ikke skal foretages andet end løbende vedligeholdelse.

Det vil formentlig være mest hensigtsmæssigt at starte med de bygninger, der er ældst, og hvor der givetvis kan opnås den største energibesparelse. Energi-standarden bør mindst være energiklasse II (totalenergiforbruget er 25 pct. mindre end standard). Hvor det er muligt, skal det tilstræbes at opnå energiklasse I (totalenergiforbruget er 50 pct. mindre end standard).

Der skal kunne dispenseres, f.eks. vedrørende færdede bygninger, men det skal dog stadig overvejes, om det er muligt at finde energibesparende løsninger som f.eks. brug af varmepumper og lign.

Finansiering

SF foreslog i maj 2007, at der blev oprettet en offentlig investeringsfond, der bl.a. skulle sikre midler til energirigtig renovering af offentlige bygninger. Fonden skulle finansieres af den ekstraordinære del af statens overskud i perioden 2002-06, nærmere præciseret den del, der består af engangsindtægter, som ikke med rimelighed kan bruges til at finansiere øgede driftsudgifter, men netop kan bruges til investeringer og lign.

Både regeringen og Socialdemokraterne har senere også fremlagt forslag om en investeringsfond, dog under betegnelsen kvalitetsfond.

I SF's forslag skønnes der at være brug for ekstraordinært mindst 20-25 mia. kr. til energirigtig bygningsrenovering fordelt over de kommende 10 år. Den del af pengene, der skal bruges til statens bygninger, skal fordeles til ministerier m.v. efter behov, mens den del, der skal bruges af kommunerne, bør fordeles efter objektive kriterier – det kan være indbyggertal, bloktilskudskriterier eller en særlig fordelingsnøgle. Her ved undgås at straffe kommuner, der har sikret en bedre vedligeholdelse end gennemsnittet. Der skal være adgang til at lånefinansiere udgifter, der ligger ud over det, man modtager i tilskud.

For regioner og selvejende institutioner – gymnasier m.v. – skal der fastlægges særlige fordelingsmodeller, der tager hensyn til de økonomiske spilleregler for disse institutioner.

Energirigtig renovering vil typisk føre til betydelige besparelser på energiregningen. Disse penge skal bruges til at forbedre velfærd, miljøindsats m.v. Kommunerne skal f.eks. beholde den gevinst, de opnår, og bruge den på velfærdsforbedringer efter egen prioritering.